

Melchior: 'De tijd is op' Uitgeverij Atlas, Amsterdam 2014. ISBN 9789025443030 (Keelkanker/ED/1) Zie ook: www.atlascontact.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 224 pagina's waarin Willem Melchior beschrijft hoe bij hem in 2012 keelkanker werd ontdekt en hij daarvoor behandeld werd. Zijn stembanden bleken aangetast en hij onderging operaties en chemotherapie. Hem werd geadviseerd te stoppen met roken. Hoe hij probeerde ook daarvan af te komen, wat de keelkanker en het proberen te stoppen met roken voor invloed hadden op zijn dagelijks leven staat ook in dit boek beschreven.

Flaptekst: 'In de zomer van 2012 krijgt Willem Melchior te horen dat hij keelkanker heeft. Onderworpen aan een programma van onderzoeken, begeleiding en behandeling moet hij stoppen met roken, wat zoveel betekent dat hij - bevlogen roker - zijn dagelijkse schrijversbestaan opnieuw moet uitvinden. Hij noteert van dag tot dag wat hem overkomt en neemt zichzelf genadeloos onder de loep: angst, fatalisme en berusting wedijveren om zich te doen gelden.

Over de schrijver:

Willem Melchior (1966) is een Nederlands schrijver. Thema's die veel terugkomen in zijn boeken zijn wellust, erotische obsessie, en doodsverlangen. Hij woont alleen in Amsterdam en heeft een vriend Bavo. Zie ook:

http://nl.wikipedia.org/wiki/Willem_Melchior

Korte bespreking:

Dit boek is een autobiografisch verhaal waarin Willem Melchior de lezer bijna van dag tot dag meeneemt gedurende de periode waarin de keelkanker werd geconstateerd en behandeld.

Melchior had nergens last van, was alleen hees. Toen bleken zijn stembanden aangetast. Hij beschrijft de gang door de medische molen, het wachten op uitkomsten van onderzoeken en het uitvoeren van de chemotherapie. Melchior gaat daarbij gedetailleerd in op hoe de behandeling met chemo was, hoe een masker werd gemaakt, hij bestraald werd, wanneer de pijn kwam na een aantal chemo's, adviezen die hij kreeg, bijvoorbeeld van de diëtiste. Met dagboekfragmenten beschrijft hij vele indrukken, emoties en sensaties die hij heeft gedurende deze periode. Hij schrijft over hoe zijn leven doorgaat, licht reacties van mensen uit zijn omgeving toe, beschrijft zijn verhouding tot zijn familie, zijn moeder, neef. Heftige emoties komen aan bod, maar ook alledaagse gebeurtenissen en irritaties.

Veel aandacht wordt besteed aan de pogingen om te stoppen met roken. Hij komt er steeds op terug. Melchior rookte met gemak 50 sigaretten per dag. Ermee stoppen blijkt niet zo makkelijk als Carr voorspelt. Hij weet te minderen, maar is nog niet van zijn verslaving af aan het eind van het boek. Aan het eind van het boek weet hij dat het leven de moeite waard is omdat hij ervaart dat hij bestaat, er is en verkeert.

Wat viel op:

Melchior zijn eigen stijl en thema's en die zijn ook in dit boek te vinden. Willem Melchior schrijft in dit boek zowel over zijn mooie gebruiende, slanke lijf als over het omgaan met een lijf waar wat mee aan de hand is, dat bedreigd wordt door vetzucht en verval, in een medische setting terecht komt. Hoe anders dat is.

Ook zijn pogingen om te stoppen met roken, het sigaretten bietsen of naar een plek gaan waar kan worden gerookt zullen vele rokers herkennen.

Citaten:

Pag.74: 'Namiddag. Schijt. Nu heb ik toch die ene sigaret, die volgens Carr niet bestaat, gerookt, nadat ik de stad in was geweest en bij thuiskomst twee beschuitjes met kaas had gegeten.'

Pag. 162: 'Gelegenheid om bij mijn ontblote bovenlijf stil te staan toen ik het overhemd uittrok en over een stoel hing, laat staan ervan genieten, had ik zo nauwelijks. Het medische en het erotische gaan slecht samen, waarmee ik misschien wel bedoel te zeggen dat kanker hebben niet geil is, en dan spreken de dames laboranten, jonge vrouwen van de ferme soort, die vriendelijk zijn, maar ook onmiskenbaar aan het werk, niet erg tot mijn verbeelding.'

Pag.177-178: 'Als iedereen merkte hij op dat ik hees was.

'Verkoudheid?' Wilde hij weten.

'Nee,' zei ik, 'kanker' en ik verklaarde dat ik net van het AVL kwam, waar ik bestraald werd.

'En hoe lang heb je nog?' vroeg hij, wat ik boud, om niet te zeggen confronterend, maar ook wel geestig vond.'

Recensies/Extra: Eerder gepubliceerd in de Leeuwarder Courant / Dagblad van het Noorden, 23 mei 2014.

<http://boeken.vpro.nl/player.program.41987702.html>

<http://www.tzum.info/2014/05/recensie-willem-melchior-de-tijd-op/>

mei 2014 door Coen Peppelenbos Het lichaam als medisch object

'Het werk van Willem Melchior wordt al sinds zijn debuut De roeping van het vlees gedomineerd door narcistische personages. Ze zijn erotisch geobsedeerd door het eigen lichaam. Sommige verhalen liggen dicht tegen het autobiografische aan zo blijkt uit interviews. (...) Het boek stopt aan het einde van de bestralingen. Dat is jammer, want je wilt meer lezen. Deze rauwe, onversneden Melchior bevalt zeer goed. Een nieuw deel zou bovendien betekenen dat het enige foute aan dit boek de titel is.

Eerder gepubliceerd in de Leeuwarder Courant / Dagblad van het Noorden, 23 mei 2014.'

http://www.decontrabas.com/de_contrabas/2014/05/willem-melchior-en-hafid-bouazza.html 06 mei 2014

‘ (...) Waar Bouazza drinkt, is (of was) Willem Melchior meer een roker. Zijn nieuwste boek, De tijd is op, een gestileerd dagboek over de periode waarin keelkanker werd geconstateerd bij de auteur, draait voor een groot deel om de strijd die het hem kost om te stoppen met roken, het structurerend en genot-gevend element in zijn schrijversleven. Je krijgt er, gek genoeg, zin van om te roken, als je het leest.(...)’